

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Komisija za etiko
Odvetnica Živa Drol Novak – predsednica
odvetnica Tatjana Ahlin
Odvetnik Janez Starman

Št.: 2194/2015
Ljubljana, 10. 5. 2016

Mnenje
o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa
odvetniške poklicne etike

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnika ter

sprejela stališče,

da odvetnik [REDACTED] s tem, ko je prevzel zastopanje prijaviteljičinega brata v postopku zoper prijaviteljico, ni kršil pravil in načel Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

[REDACTED] (v nadaljevanju prijaviteljica) je na Odvetniško zbornico Slovenije podala prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju odvetnika), kateremu očita zlorabo zaupanja med odvetnikom in stranko. Prijaviteljica je navedla, da se je odvetniku zaupala zadnjih deset let, odvetnik jo je tudi zagovarjal v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja ponarejanja listin, nato pa je pooblastilo odpovedal ter v pravnem postopku

prevzel zastopanje njenega brata kot toženca proti prijaviteljici kot tožnici. Prijaviteljica meni, da je odvetnik odpovedal pooblastilo izključno zato, ker je poznal finančno stanje prijaviteljčine družine, saj je bil njihov družinski odvetnik. Po mnenju prijaviteljice je njen brat za odvetnika s finančnega vidika veliko boljša stranka, kar naj bi bil po njenem mnenju tudi razlog za odpoved pooblastila. Takšno ravnanje odvetnika pa je za prijaviteljico etično sporno. Prijaviteljica odvetniku očita tudi nepravilno zaračunavanje odvetniških storitev, saj so v zadnjem letu računi za zagovarjanje v kazenski zadevi znašali dvakrat več kot v preteklem obdobju. Glede na vse navedeno prijaviteljica predlaga, da zbornica zoper odvetnika ustrezno ukrepa.

Na navedbe prijaviteljice je odvetnik podal pisna pojasnila, v katerih je zavrnil vse očitke. Navedel je, da nikoli ni bil družinski odvetnik družine prijaviteljice, za posamezne družinske člane je opravljal le odvetniške storitve v nekaterih kazenskih in civilnih postopkih, v katerih so bili ti udeleženi kot stranke. Za družino prijaviteljice prav tako nikoli ni urejal kakršnihkoli družinskih zadev, nobenemu članu tudi ni dajal nasvetov glede dedovanja. Prav tako ni sestavljal nobenih pogodb, zato mu premoženjsko stanje družine ter njihovi medsebojni odnosi niso znani. V zvezi z odpovedjo pooblastila prijaviteljici je odvetnik pojasnil, da je prijaviteljico o tem pisno obvestil dne 3. 9. 2015. Pooblastilo je odpovedal iz razloga, ker prijaviteljici ni mogel več zagotavljati odvetniških storitev, kot bi bilo to običajno in sprejemljivo. Prijaviteljica mu je namreč naročila, da naj ne hodi na narok v kazenski zadevi, v kateri jo je zagovarjal, glede zadnjega naroka pa mu je prepustila odločitev ali naj se naroka udeleži ali ne. Takšen način postopanja stranke pa za odvetnika ni običajen in tudi ni ustrezen. Odvetnik je o razlogih za odpoved pooblastila prijaviteljico tudi pisno seznanil preko elektronske pošte. V zvezi s sporom prijaviteljice in njenega brata glede skupnega premoženja pa je odvetnik pojasnil, da se je o teh problemih prijaviteljčin brat najprej pogovarjal z odvetnikom [REDACTED]. Zadeva se je začela na predlog prijaviteljice sodno razreševati v nepravdnem postopku, dne 15. 6. 2015 pa je prijaviteljica zoper svojega brata vložila še tožbo na izpraznitev stanovanja. Odvetnik je v tej pravnici zadevi dne 15. 9. 2015 kot pooblaščenec prijaviteljčinega brata podal odgovor na tožbo. Odvetnik poudarja, da ne gre za isto zadevo niti za istovrstni postopek, prav tako ne gre za okoliščine, ko bi kazenski postopek kakorkoli vplival na medsebojna premoženjskopravna razmerja med prijaviteljico in njenim bratom. V zvezi z očitki prijaviteljice glede obračunavanja odvetniških storitev, pa je odvetnik pojasnil, da je s prijaviteljico sklenil pogodbo o plačilu odvetniških storitev po neobvezujočih smernicah za določanje cen odvetniških storitev. Do razlike v višini računov je prišlo zato, ker so se odvetniške storitve sprva nanašale na dejanja v predhodnem postopku, kasneje pa se je postopek nadaljeval s prvim narokom za glavno obravnavo na sodišču in tako so bile storitve tudi

obračunane. Vsak račun za opravljene odvetniške storitve je bil specificiran in konkretiziran, plačan pa je bil preko bančnega računa.

V obravnavani zadevi je komisija po proučitvi navedb prijaviteljice, pojasnil odvetnika in predloženih dokazov ugotovila, da je odvetnik prijaviteljici odpovedal pooblastilo za zagovarjanje v kazenskem postopku, po tem pa je prevzel zastopanje njenega brata kot tožene stranke v premoženjskopravnem sporu, v katerem je prijaviteljica tožeča stranka.

Kodeks odvetniške poklice etike v drugem odstavku 43. člena določa, da naj odvetnik zaradi varovanja načela zaupnosti tudi po prenehanju pooblastilnega razmerja ne prevzame zastopanja zoper svojo bivšo stranko, če bi s tem lahko prekršil načelo zaupnosti. V odnosu med odvetnikom in njegovo stranko ter tudi kasneje po prenehanju mandatnega razmerja se je glede na navedeno določilo kodeksa potrebno v največji možni meri izogibati situacijam, ki bi lahko privedle do zlorabe zaupanja. Prav zaupanje je namreč temelj razmerja med odvetnikom in stranko, ki ga je potrebno varovati tudi po tem, ko je razmerje prekinjeno. V obravnavani zadevi je zato komisija ugotavljala, ali sprejem pooblastila za zastopanje prijaviteljičinega brata v pravnem postopku, ki ga je sprožila prijaviteljica, pomeni kršitev načela zaupnosti med odvetnikom in prijaviteljico kot njegovo bivšo stranko.

Glede na posredovane podatke je komisija mnenja, da do kršitve načela zaupnosti v obravnavanem primeru ni prišlo iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Po mnenju komisije odvetnik v preteklosti ni deloval v svojstvu tako imenovanega družinskega odvetnika, kateremu bi se zaupala celotna družina, zaradi česar bi mu bila poznana premoženjska, pravna in druga razmerja družine in njenih članov. Tudi predhodne odvetniške storitve odvetnika, ki jih je ta opravljal za posamezne družinske člane (prijaviteljičinega očeta in mater ter tudi za brata), niso bile takšne narave, da bi lahko zaradi prevzema zastopanja prijaviteljičinega brata v pravnem postopku zoper prijaviteljico rezultirale v kršitvi zaupnega razmerja med odvetnikom in prijaviteljico. Navedena ravnanja v okviru mandatnih razmerij se namreč po mnenju komisije niso nanašala na sporno premoženjsko pravno razmerje med prijaviteljico in njenim bratom, zato očitku neetičnega ravnanja odvetnika komisija ni mogla slediti.

Prav tako komisija meni, da prijaviteljica ni določno izkazala, kaj naj bi v preteklosti zaupala odvetniku in je ta zaradi zlorabe zaupanja uporabil zoper prijaviteljico. Pavšalnih navedb prijaviteljice, da se je odvetniku zadnjih deset let popolnoma zaupala, brez opredelitve, na kakšen način je v konkretnem primeru odvetnik zlorabil njeno zaupanje, namreč komisija ni mogla preveriti.

Komisija je tudi mnenja, da odvetnik ni nepravilno obračunaval opravljenih odvetniških storitev. Odvetnik je pojasnil razloge za odstopanja med računi za opravljane storitve v začetku postopka in v nadaljevanju kazenskega postopka. V začetni fazi je namreč šlo za opravila v predkazenskem postopku, kasneje pa so se zneski zvišali zaradi opravljanja odvetniških storitev v kazenskem postopku, za katere pa je določeno višje plačilo. Glede na to, da so bila pojasnila odvetnika določna in logična, jim je komisija sledila, zato so očitki tudi v tem delu neutemeljeni.

Komisija je preverila ravnanja odvetnika tudi v luči drugih pravil in načel Kodeksa odvetniške poklicne etike, vendar kršitev ni ugotovila.

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak, l.r.

Odvetnica Tatjana Ahlin, l.r.

Odvetnik Janez Starman, l.r.

